

ærede Ordfører (N. P. Jensen) er der nu truffet en Bestemmelse, hvorefter de ikke statsunderstøttede Dagskoler her i København kunne faa Understøttelse, naar de underkaste sig det Program, der er udarbejdet af Skoleudvalget, og i det hele underkaste sig de almindelige Bestemmelser for dem, der søge Statsunderstøttelse.

Med Hensyn til Foredragsbevillingerne kan jeg naturligvis kun, som man siger, med grædende Taarer se, at vi ikke faa dem. Men efter den Stilling, der er tagen over hele Linien for alle Ministeriers Vedkommende, maa jeg jo bøje mig. Jeg haaber, at Forholdene ad Aare ville kunne blive saaledes, at vi kunne komme tilbage til disse Foredragsbevillinger.

Ordføreren (N. P. Jensen): Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Maegaard) udtalte, at Nedsættelsen af Bevillingen til Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart var sket uden nogen nærmere Begrundelse. Men det er ikke rigtigt. Begrundelsen findes i, hvad der anføres i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget Sp. 955, som jeg med Formandens Tilladelse skal læse op. Der staar, at „man i meget betydelig Grad benytter Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart som raadgivende og derved foraarsager samme forøget Arbejde og direkte Udgifter til Kontorhold, Porto, Papir etc. . . .”. Det er muligt, at denne Begrundelse ikke er fuldt udtømmende, det synes saa efter Ministerens Forklaring nu. Men vi have sagt som saa: Naar det er en Forsamling, der tages med paa Raad i Sager, som angaa dens egne vitale Interesser, maa den vel kunne afholde disse Udgifter til Porto o. s. v. Naar det nu synes, at baade Ministeren og det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds ønske at faa Sagen op til fornyet Undersøgelse — det ærede Medlem fra Bornholm antydede, at der kunde være Tale om en Deling og mente, at dermed kunde Sejlskibsrederierne klare sig —, er der fra min Side intet i Vejen for endnu en Gang inden tredie Behandling at drøfte Sagen i Udvalget for at finde en Udvej, som kan tilfredsstille alle.

Jeg synes, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) ikke har Lov til at sige, at vi i det hele behandle Skibsfarten som en Pariakaste i disse Spar-sommelighedens Tider. Ganske særlig synes jeg ikke, det var vel overvejet, naar man sammenlignede Skibsfarten med Landbruget,

som selvfølgelig faar langt større Beløb, men ogsaa er af langt større Betydning. De ere begge i og for sig betydningsfulde, uundværlige for os, men det ærede Medlem kan sikkert ikke med Rette fastholde, at det, i Sammenligning med hvad der er sket for Landbrugets Vedkommende, skulde være uforholdsmæssig store Indhug, der er gjort paa de andre Erhverv.

K. M. Klausen: Det er efter Henstilling fra Finanslovkommissionen, at Beløbet til Fællesrepræsentationen for Skibsfarten er nedsat til 2,000 Kr. Ser man paa Foreningens Regnskaber, viser det sig, at Tilskuddet er meget stort i Sammenligning med, hvad Foreningen selv skaffer til Veje. Jeg har her Regnskabet for 1908, der har været tilstillet Finanslovkommissionen. Den Gang var Statstilskuddet 2,000 Kr., og Foreningerne selv skaffede 3,400 Kr. Man vil heraf se, at Statens Tilskud er meget stort i Forhold til det, de selv kunne skaffe til Veje. De Foreninger, der yde Bidrag, ere f. Eks. „Dansk Dampskibsrederiforening”, der yder 900 Kr., „Dansk Navigatorforening”, der yder 200 Kr., „Dansk Sejlskibsrederiforening”, der yder 500 Kr., og de fire københavnske Søforsikringsselskaber, der yde 400 Kr. Man vil altsaa se, at det er mægtige Foreninger, for hvem det at yde Bidrag i dette Øjemed ikke har meget at sige. Det har f. Eks. ikke megen Betydning, at de 4 københavnske Søforsikringsselskaber kun yde 400 Kr. Saa sige Foreningerne: Ministeren spørger os til Raads. Men det maa de da være glade for. Det ligger i Foreningernes og i Skibsfartens egen Interesse, at de blive tagne med paa Raad, og at Ministeriet ikke afgør Sagerne paa egen Haand, men henvender sig til dem. Jeg synes ikke, de kunne forlange, at de skulde have Penge til, fordi der ydes dem denne Tillid. For øvrigt have disse Foreninger, i alt Fald tidligere, optraadt paa en meget lidt tiltalende Maade overfor Arbejderorganisationerne, altsaa Fagforeningerne, som ere knyttede til disse Foreninger. De have optraadt med haard Haand mod dem, og der har været stærke Arbejdsstridigheder. Disse Rederiforeninger have nægtet Søfolkene at staa i Organisation. Selv ville de organisere sig, kun Sømandene maa ikke have Lov til at organisere sig. Det forekommer mig, at naar der ydes dem dette Tilskud af 2,000 Kr., er det virkelig alt, hvad Foreningerne med Rette kunne forlange. Der er aldrig Tale om, at der ydes Arbejdernes faglige Sammenslutninger saa meget som en eneste